

על עצמו

כשאני ממלמל: ארנבות ארוכות. הקהל צחק בפה מלא."

הכניסה הראשונה

(בין צ'אפלין למצלמת הקולנוע)
...בבוקר עליתי לאוטובוס המוביל לעידנדייל, פרבר של לוס-אנג'לס... אחרי חיפוש רבים, מצאתי עצמי מול שער הכניסה לאולפני קיסטון. זה היה בניין מוזנח, שסביב לו גדר ירוקה כמאה וחמישים רגל מרובע... השעה היתה שעת-צהריים וראיתי גברים ונשים, באי-פור מלא, יוצאים מן הבית. ביניהם היו גם כמה משוטרי קיסטון. הם חצו את הרחוב לחנות-מכולת, שממול, וחזרו עם כריכים וקניקיות בידיהם. לפתע תקפה אותי ביישנות נוראה. מיהרתי עד פינת הרחוב, שנראתה לי כמרחק בטוח, והמ-תנתי שם כחצי שעה, לראות אולי מר סנט (מנהל האולפן) או הגברת מיכל נורמנד (הכוכבת של האולפן) יהיו בין היוצאים. משלא הופיעו, החלטתי לחזור למלון. המעמד של כניסה לאולפן-הסרטים והפגישה פנים אל פנים עם האנשים שם, ניראו לי בלתי-אפשריים. ביומיום הבאים הגעתי שוב עד השער, וחזרתי כלעומת שבאתי. ביום השלישי צילצל הטלפון, ומר סנט ביקש לדעת מדוע עדיין לא הגעתי לעבודה. המצאתי איזה תירוץ. בוא מייד, אנו מחכים לך, אמר. הפעם לא היססתי. נכנסתי ישר לבניין, וביקשתי שיפנו אותי אל מר סנט."

איך להפסיד אוצר

"מק סנט בא אלי בהצעה. יש לך עוד ארבעה חודשים עד תום החוזה שלך. אני מוכן להתיר אותו ברגע זה, ולכתוב חדש. תקבל מהיום 500 דולר, בשנה הבאה 700, ובעוד שנתיים 1500 דולר. בדרך זו תקבל במוצע 1000 דולר ל-שבוע, כפי שביקשתי."

הצחק והדמע

— "איני רוצה לכבוש איש. הייתי רוצה לעזור לכולם: ליהודים, לגויים, ללבנים ולשחורים." אמר צ'ארלי, שיצר שלוש

לשמור על שפיות-הדעת. בזכות ההומור אנו מובסים פחות ממהלומות החיים. זה מפעיל את חוש-המידה שלנו, וחושף לפנינו את האבסורד המסתתר מאחרי הרצינות המוגזמת. "למשל, שערן בנפשכם הלווייה. חברים וקרובים ניצבים בדממה סביב ארונו של הנפטר. אחד האבלים מגיע באיחור, ברגע שהטכס עומד להתחיל, צועד על קצות

האצבעות אל מושבו, שם הניח אחד האבלים האחרים את כובעו. בחפזו, מתיישב המאחר על הכובע ומועך אותו; אחר-כך, בהבעת חרטה עמוקה ואילמת הוא מגיש את הכובע המעוך לבעליו, שנוטל אותו בהבעת-זעם אילמת וממשיך להקשיב לתפילה. ברגע זה הופכת החגיגות של המעמד — מגוחכת." (המשך בעמוד 40)

צ'אפלין והצעירים

צילום אישי מן התקופה האחרונה, כשהגיטאריסט הספרדי הידוע מאנטס דה-פלאטה ולקחתי ביקרו באחוזתו. למרות הבדלי הגיל מצאו שפה משותפת במוסיקה ובהומור.

מה זה הומור

"לדעתי, זוהי תחריגה הקלה מן ההתנהגות המקובלת. במילים אחרות, ההומור מאפשר לנו להבחין בחוסר-ההיגיון שב'היגיון' ובחוסר-החשיבות שבהשיבות. זה מגביר את תחושת החיוניות שלנו, ועוזר

"מק, כך עניתי לו, אם אתה מוכן להפוך את סדר התנאים בחוזה, להתחיל בשנה הראשונה עם 1500 דולר לשבוע, 700 בשנה, ו-500 בשלישית, אני מוכן לחתום." "זה רעיון מטורף, ענה סנט. 'ההנושא של חידוש החוזה לא הועלה עוד'."

שני הגאונים

צ'אפלין וקוטו משתוללים, לפני עשרים שנה. צ'אפלין התוודה לפני קוטו בפגישה על ספינת-טיול במיזרח הר"ח חוק: "אולי אטבע באמבטיה בבוקר... אבל אני אינני חשוב. רק הנייר הזה חשוב וקיים."

